

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 5 maj 1922 kl. 12 e. m.

Andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande nr 6 i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående reglering av importen utav brödspannmål och mjöl.

I en inom andra kammaren väckt och till dess fjärde tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 184, har herr Sjöblom hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning och förslag i syfte att genom lämpliga åtgärder reglera importen av brödspannmål och mjöl.

Motionen.

Vidkommande motiveringen av denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Motionären har med sitt förslag åsyftat att få till stånd en sådan reglering av spannmåls- och mjölimporten, att garantier därigenom vunnas för en tillfredsställande avsättning på den svenska marknaden av den inom landet producerade spannmålen. Då innevarande års riksdag på bevillningsutskottets hemställan redan avslagit dels de med avseende å spannmålstullarnas utformning väckta motionerna, dels ock motion om importförbud å vete och vetemjöl, och då motionären med sitt yrkande ej heller avsett några tullpolitiska åtgärder i egentlig mening, saknar utskottet anledning att från angivna synpunkt diskutera den förevarande frågan. Utskottet anser sig emellertid i detta sammanhang böra erinra därom, att frågan om åtgärder emot onödig import av spannmål och mjöl blivit i och för utredning hänvisad till tull- och traktatkommittén. Det kan således icke, i den mån motionärens framställning tager sikte på åtgärder av den art, som nämnda kommitté har att pröva, anföras några som helst skäl för riksdagen att i ärendet avlåta skrivelse till Kungl. Maj:t.

Utskottet.

Ej heller synes det utskottet påkallat att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om åtgärder av annan art än de ovan antydda. Det

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 13 saml. 4 avd. 5 häft. (Nr 6.)

synes nämligen utskottet självklart, att regeringen härvidlag — utan att riksdagen därom gör framställning — kommer att vidtaga de åtgärder, som kunna befinnas ägnade att gagna det syfte, som motionären genom sin framställning avsett att befrämja. Utskottet vill i detta avseende erinra om den överenskommelse, som träffats med den s. k. kvarnföreningen, genom vilken överenskommelse nämnda förenings medlemmar förbundit sig att under tiden 1 oktober 1921—1 juni 1922 inköpa svenskt vete till en myckenhet, som med inräkning av vederbörande kvarnars sammanlagda lager av svenskt vete den 1 oktober 1921 motsvarar minst 70 procent av det under angivna tid vid deras förmalning sammanlagt förbrukade vetet. Enligt jordbruksministerns uttalande i interpellationsdebatten i andra kammaren den 6 sistlidne april torde syftet med denna överenskommelse — vinnande av trygghet för avsättningen av svenskt vete — hava uppnåtts. Ehuru olika meningar förvisso kunna göra sig gällande rörande värdet av denna överenskommelse, torde man på alla håll vara benägen medgiva, att för närvarande icke förefinnes någon möjlighet för riksdagen att angiva riktlinjerna för den nya överenskommelse mellan staten och kvarnarna, som eventuellt kan komma att bli av förhållandena på spannmålsmarknaden påkallad. Man får för övrigt förutsätta, att Kungl. Maj:t alltjämt kommer att med största intresse följa utvecklingen på ifrågavarande område och, såsom redan ovan framhållits, söka vidtaga de åtgärder, som kunna befinnas erforderliga för att i största möjliga utsträckning säkerställa avsättningen av den inom landet producerade spannmålen.

Med åberopande av det anförda får utskottet hemställa,

att förevarande motion, nr 184, icke må till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 5 maj 1922.

Å utskottets vägnar:

KARL WARD.

Närvarande: herrar *Ward*, *Lorichs*, *Larsson* i Kroken, *Gustafson* i Vimmerby, *Pettersson* i Köping, *Andersson* i Storegården, *Isacsson*, *Månsson* i Backa, fröken *Tamm* och herr *Berg* i Karlskrona.